

Regeringen og Dansk Folkeparti indgik inden påske på baggrund af de sager, som vi så i foråret, en meget håndfast aftale om opstramminger på fødevarerområdet. Det er den såkaldte nultoleranceplan. Det er en aftale, som vi i Venstre er meget tilfredse med, og det er den, der nu udmøntes i ændringerne i fødevarerloven, L 28, som jo allerede er blevet førstebehandlet her i Folketingssalen.

Jeg mener derfor, at der er taget særdeles godt hånd om de problemer, som vi så i foråret, og at vi med den nye og strammere fødevarerlov får langt bedre værktøjer til at slå hårdt ned på dem, der snyder og gambler med fødevarerens sikkerhed. Jeg synes derfor, at det er tid til at se fremad, og det er jo netop det, der sker i den fødevarerpolitiske redegørelse.

Kl. 10.25

Jeg vil ikke remse alle de mange, spændende tiltag op, som allerede er taget, og som er i støbeskeen. Dertil er min taletid ganske enkelt for kort, men jeg vil trække et par tiltag ud.

Alt for mange børn og unge spiser forkert. Antallet af overvægtige børn og unge er stærkt stigende, og virkeligheden er, at alt for mange børn bevæger sig alt for lidt. Det kan vi ikke sidde overhørig, og ud over at det jo er stærkt bekymrende for sundheden, så er det også vigtigt for indlæringen, at børn i skolealderen og børn i dagtilbud har mulighed for at få et sundt måltid mad midt på dagen.

Derfor ser vi meget gerne, at der inden for få år kommer frivillige forældrebetalte madordninger i langt de fleste dagtilbud og skoler som et alternativ til madpakken. Det er vigtigt, at forældrene er inddraget i madordningerne via en egenbetaling, for det er helt afgørende, at man som forælder tager aktiv stilling til, hvilken kost ens børn skal spise. Det gøres i høj grad ved, at man tager en beslutning om, om det er den mad, som skolen eller daginstitutionen tilbyder, at barnet skal spise, eller om det er den medbragte leverpostejmad, der er hjemmesmurt, der skal bydes på, når klokken ringer ud til middagsfrivarteret.

Om det så skal være køkkenet på skolen, det kommunale centralkøkken, den lokale kro eller slagter, der leverer maden, vil vi ikke bestemme. Men det er vigtigt, at private leverandører ikke af ideologiske grunde afskæres fra muligheden for at levere maden. Omvendt er det også vigtigt, at den midlertidige kommunale låneramme, der jo vedrører anlægsudgifterne på skoleområdet, også kan anvendes til at bygge skolens

kantinekøkken op eller om. Der er med andre ord gode betingelser for at etablere madordninger i alle afskygninger.

I Venstre er vi som nævnt ivrige for at få indført skolemad, der er sund, og det er et område, som vi vil følge meget, meget nøje i de kommende år, for skolemad vil vi have.

En forudsætning for at kunne træffe gode valg af fødevarer i hverdagen er, at man dels har en tilstrækkelig viden og forståelse for fødevarer, dels at informationerne er let tilgængelige. Derfor er det vigtigt, at fødevarerne har en tydelig og let forståelig mærkning.

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at vi i Venstre er tilhængere af den frivillige mærkningsordning, som jo bliver lanceret i begyndelsen af næste år. Jeg vil derfor heller ikke lægge skjul på, at jeg synes, det er ærgerligt, at der har vist sig en vis modvilje mod at indføre mærket fra specielt detailhandelens side. Men nu kommer ernæringsmærket, som på en let og overskuelig måde fortæller om den fødevarer, man som forbruger står med i hånden, er en fødevarer, man kan spise enten mest, mindre eller mindst af.

Samtidig er der altså også en spirende interesse i EU for at indføre et ernæringsmærke. Sådan et mærke vil selvfølgelig have den helt store fordel, at det bliver nemt for fødevarerproducenter og detailhandel at håndtere, da det jo er et mærke, der så kommer til at gælde inden for det europæiske fællesskab. Det er derfor mit og Venstres håb, at der hurtigt kommer gang i processen om at få skabt et fælles europæisk ernæringsmærke. Indtil da vil vi gøre gode og brugbare erfaringer i Danmark og dermed forhåbentlig komme til at spille en meget aktiv rolle i udarbejdelsen af det europæiske ernæringsmærke.

Samlet set synes vi i Venstre, at regeringen sammen med Dansk Folkeparti er nået meget langt på fødevarerområdet. Da vi i foråret identificerede problemer med fødevarerkontrollen, greb vi straks ind og udarbejdede nultoleranceplanen, som indeholder en lang række håndfaste tiltag, der skal dæmme op for snyd og svindel med fødevarer, for der skal selvfølgelig slås hårdt ned på dem, der lader hånt om fødevarerens sikkerhed.

Derudover er der blevet fremlagt en ambitiøs salmonellahandlingsplan og en mere restriktiv importpolitik. Det set sammen med de mange tiltag, der er taget for at fremme tilvalget af de sunde fødevarer og gøre oplysningerne bedre og mere gennemskuelige, viser, at det ikke kun er